

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. I. Immunitas Ecclesiastica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

rūm, aut confirmationum hujusmodi, quas, vel hactenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obrinebunt, posse quemquam absolvere ab eisdem casibus in Bulla Cane, aut ordinario loci reservatis, ac si secus egerint absolutiones nullas, atque irritas fuisse, ac fore, ab aliis vero casibus, & censoris Sedi Apostolica reservatis, si quidem Regulares habeant à Sede Apostolica absolvendi facultatem, illam extra Italiam, minime sublatam fuisse ejusdem Sac. Cong. decreis, hac de re editis iussa S. M. Clementis VIII.

§. I.

Immunitas Ecclesiastica.

24. Quid hinc intelligatur nomine Immunitatis Ecclesiastica?

Resp. Intelligitur privilegium, quod habent Ecclesiae, Monasteria, & cetera loca pia, auctoritate canonica constituta defendendi reos, qui in eis volunt gaudere a sylo, & securitate a fortis Curia Ecclesiastica, vel saecularis, ut communiter DD. A quibus nullus violenter, vi nimis, vel fraude, aut dolo extrahi, abduci, aut expelli potest, si in eis existens sacro a sylo frui intendat.

25. Gregorius ubi supra declaravit in septem casibus Immunitatem non suffragari; decrevitque ea non gaudere. I. Publicos latrones, qui violenter cum armis homines aggrediuntur, spoliant, & occidunt: viarumque aggressores, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, ac ex insidiis aggrediuntur, ac spoliant, sed eos non occidunt.

26. II. Depopulatores agrorum, sed nocturnos, iuxta tex. in cap. Inver alias, de Immunitate hoc est, eos, qui de nocte fructus pendentes, & segetes destruant.

27. III. Qui homicidia, & mutilationes membrorum in ipsis Ecclesiis, earumque Cemeteriis committere non verentur; & intelligitur de precisione membri, ac homicidio ex proposito, & non fortuito commisso.

28. IV. Eos, qui proditorie, hoc est, similantes amicitiam, aut data fide, proximum suum occiderint, Sperell. dec. 23. & 185.

29. V. Assassinos. Qui inimicum Christianum non ptecaventem, pecunia, vel alia re aetimabiliter recepta, vel promissa, de alterius mandato occidunt, aut occidimandant. Sed necesse est, ut mors sequatur, ut declaravit S. Congr. Immunit. in una Mediol. 20. Junii 1636. Sperell. dec. 101. num. 58.

30. VI. Haeresis reos, vide supra c. 3.

31. VII. Reos laicæ Majestatis in perlongo Principis. Verum, licet isti immunitas non suffragetur, nuliustamen Judex potest eos ex locis immunibus extrahere, nisi prius Episcopus cognoverit crimen esse de exceptis, & nisi fiat de ejus licentia, ac servatis cautelis, de quibus expresse Constitutio Gregorii.

32. Non est dubium, violationem Immunitatis Ecclesiastica esse casum Papalem, Summo Pontifici reservatum. Nam, si sensus sit de offensa Immunitatis in terminis constitutionis Gregor. patet ex adducto 2. decreto Clement. VIII. Si vero loquamur de absoluta violatione Immunitatis, constat ex Extravag. Pauli II. Et si Dominici de panit. & remis.

mif. inter com. ubi statuitur, ut in quibuscumque concessionibus; & facultatibus absolvendi, semper intelligentur excepti certi quidam casus, specialiter Sedi Apostolicae reservati, inter quos est offendit Ecclesiastica libertatis, quod subinde sub eod. tit. *ibid.* Extravag. item, §. *E si Domini decrevit Sixtus IV.* sub pena excommunicationis latæ sententia Sedi Apostolicae reservata prohibens quibuscumque Sacerdotibus, ne prætextu cuiusvis facultatis absolvant à casibus ibi expressis absque Sedis Apostolicae licentia speciali; & inter eos recenset ipsam Ecclesiastica libertatis offenditam.

33. Sed oritur dubium: *An offendentes Immunitatem, vel libertatem Ecclesiasticam ligentur censura Papa reservata?*

Resp. Affirmative. Si violatio contingat per viam statuti, vel prætextu conuentuinis ligantur excommunicatione Bullæ *Cœnæ Can. 15.* Si vero Immunitas Ecclesiæ violetur per ministros Curiae Sæcularis extrahendo ab Ecclesiæ reos, in consulta Episcopo, etiam in casibus in Gregorianæ exceptis, ipso facto ex vi Gregorianæ innoscentur censuris per Sacros Canones, & Conciliorum, ac Pontificum Constitutiones promulgatis, ut ibid. Gregorius declaravit. Unde consulta S.C. Conc. an absolutio a censuris ob violatam Immunitatem Ecclesiasticam juxta terminos d. const. Greg. XIV sit Sedi Apostolica reservata? Censuit esse Sedi Apostolica reservatam. Absolutè violatoribus Immunitatis, sive per extractiōnem rei ab Ecclesiæ, sive alla offenditionis specie, & qualitate offendatur, semper censura Papæ reservata incurritur: nam

utroque modo dicitur offendit, & violari Ecclesiæ libertas, quam haber protegendi reos ad ipsam confugientes, & in ea existentes; semper enim juxta alleg. Extravag. est casus reservatus Romæ a Pontifici: Cui regulariter loquendo casus reservantur ratione Censura reservata, quam habent annexam, ut pluribus cumulatis dixi supra cap. 3. nn. 29.

34. Sed petitur. *An vigore Jubilæ possit Confessarius approbatus absolvere violatores Immunitatis Ecclesiasticae?*

Resp. Negativè, pro ut plures declaravit S. Congr. Immunit. que sub die 20. Aprilis 1673. rescripsit, ut infra. *I violatori dell' Immunita, liberta, e giurisdictione Ecclesiastica non possono essere assolti vigore Jubilæ della scommunica, nella quale sono stati dichiarati incorsi, ma debbono onnianamente ricorrere à questa S. Congr.* Item rescripsit Episcopo Neapolitan. 4. Febr. ejusd. anni II. rispetto d' esser stato assoluto vigore Jubilæ non deve incas d' Immunita violata haversi in consideratione. Hic videtur loqui in casibus violationis: etiam si violatores non fuerint declarati excommunicati: Et alias in Pteræen. dixit, *absolutionem obtentam vigore Jubilæ non suffragari, apud Pignat. f. i. consult. 189.*

Hinc Confessarii debent se conformare allegatis S.C. resolutionibus, & in præxi eruant interrogations faciendas ministris, & Birruariis, alisque in materia violationis Immunitatis.

§. II.

Clausura monialium.

35. **Q**Uæritur, quid intelligatur nomine *Clausura.*

Resp.